

НОВЕ ФУНКЦИЈЕ ЗА ПАНТУ И ЂОКА

Уместо да решава проблеме грађана, власт угодњава своје кадрове

Епилог ужичке летње политичке рашомонијаде могао би да се крсти по оној народној "сви вуци сити и све овце на броју". Како другачије назвати ухлебљење Радисава Пантовића и Ђорђа Мијушковића, вајних кадрова ДСС и СПО, којима је зарад мира у кући локалне коалиције поново измишљено радно место у дебелој хладовини владајућих структура.

Пантовић и Мијушковић, подсећамо грађане Ужица, изабрани су прошле јесени на места помоћника председника општине Мирослава Мартића. СРС је оспорила предлог, не мешајући се у кадровска решења, тврдећи да су функције неодрживе јер их закон не познаје. Оглушили су се Мартић и његова свита на наша упозорења, објашњавајући да су Пантовић и Мијушковић важни шрафови у вршењу власти, и да ће сносити пуну одговорност ако се докаже да власт не ради по закону. А онда је почетком лета" дошла маца на вратанца". Уставни суд Србије прогласио је незаконитим именовање Пантовића и Мијушковића, чиме су се тврдње СРС показале као тачне.

Када смо очекивали да Мартић, ако ништа друго, бар поцрвени са својим дизачима руку, наш председник општине показао је да му је образ као ђон. Не само да је рекао да му не пада на памет да сноси одговорност, већ је за "пропуст" приликом избора помоћника оптужио скупштинске службе. Дрско и лажљиво.

А онда су господа властодршци одлучили да поново заиграју на карту мира у кући на терет грађана. Из Општинског већа брже боље смењена су два члана да би се створила места за Пантовића и Мијушковића, "важне" функционере који немају фотелју. У тој самовољи отишли су корак даље и функције вољених им Панте и Ђока прогласили плаћеним.

И "мртви хладни" изгласаше, демократски наравно, радна места за председникову леву и десну руку. Без мрвице стида што десет хиљада ужичана безуспешно обија прагове тражећи било какав посао. Без иједног покуњеног погледа што им ово беше најважнија одлука донета овог лета. Без трунке жеље да се грађанима каже истина у лице.

Ужичани ово нису заслужили!

Одборничка група Српских радикала

МЕДИЈСКА ХАЈКА ПРОТИВ РАДИКАЛА

Захтевамо исти шрећман према свим одборницима

Сведоци смо да су предходних дана средства јавног информисања била препуна наслова и текстова у којима нам странке чланице скупштинске већине приписују епитете силеџијски непримерено, брутални, примитивни, бахати итд. Као објективно најјача странка у земљи, СРС се са сличним стварима сусреће на свим нивоима.

Такозване демократски оријентисане странке злоупотребљавајући реч демократија, гушећи сваку могућност равноправног деловања странака у парламенту, успевају да придобију заштиту медија. Како им је од свих опозиционих странака, СРС највећи проблем, одборницима се одузима реч, седнице се воде нетактично и са подцењивачким ставом према нашој одборничкој групи. Прибегава се и неумесним прозивкама, увредама, па чак и озбиљним провокацијама појединца, како би он пошто пото одреаговао импулсивно, али и људски, настојећи да одбрани своје достојанство.

Очигледно, да ово није ствар политичких програма и страначких опредељења, већ ствар основних демократских начела.

Ако се од СРС очекује да будемо пристојни људи и грађани, учесници у локалној Скупштини, онда захтевамо да сваки одборник у скупштинској сали има ИСТИ ТРЕТМАН, а не да се одборницима позиције допушта да за говорницом вређају одборнике СРС и целу одборничку групу.

Верујемо да су грађани збуњени предходним догађањима па с разлогом постављамо питање, како уопште наша одборничка група може сачувати људско достојанство уз такав начин вођења скупштинске седнице и односа председника скупштине.

КОРУПЦИЈА И ЊЕНЕ ЖРТВЕ

Због тога што је указивала на корупцију и неправилности др Смиљанић смењена са места начелника Службе за трансфузију

У току 2005-те године у златиборском округу дошло је до кулминације у дешавањима везаним за Реформу трансфузиолошке службе. Наиме, спроводиоци реформе, Министарство здравља и други који су њима потчињени, а која је започета још 2002-ге године, за коју је Европска унија одобрила донацију у висини 5 000 000 евра, а за коју је до сада потрошено 7 000 000 евра(?), и даље поред све "транспарентности" коју пропагирају здушно они који је спроводе, још увек не могу широј јавности да покажу на увид пројекат реформе, нити да наведу имена аутора, као ни да дају буџетске листе (за шта су паре потрошене).

Као евалуатор пројекта реформе трансфузиолошке службе Србије, задужена од стране Европске уније да контролише и прати развој пројекта, др. Радмила Смиљанић је константно од 2002-ге године указивала на неправилности и непоштовање основних услова које је Европска унија поставила. Као предуслов за покретање Реформе, Европска унија је дала директиву за измену односа политике према трансфузиолошкој служби, а она је подразумевала смену комплетног Института за трансфузију крви Београд, из разлога што је далеко испод оптималног, и постављање професионалног, а не политичког кадра, као и да сви одговорни политичари предузму све активности како би се тај услов испунио, а најкасније 6 месеци од почетка Реформе. Овај предуслов за покретање Реформе није ни до данас испуњен. Осим тога, првобитни план Европске уније, за који је новац и одобрен, је подразумевао усклађивање прописа о трансфузиолошкој служби Србије са законима Европске уније, увођење информационог система, поштовање регионалне организације државе и локалних специфичности, организација мобилног сервиса, и комплетирање Националног центра за фракционисање (Establishment and support to a

National Blood Transfusion Service in Serbia, decembar 2001.)

Како је време пролазило, дошло је до промене концепта Реформе, да би предпоследњи концепт подразумевао круту централизацију трансфузиолошке службе у којој постоје само три завода за трансфузију крви: Београд, Ниш и Нови Сад, и сва прикупљена крв из Србије одлази у ова три завода, а они одређују потребе у болницама у унутрашњости. Образложење за промену концепта је безбедност крви (а знамо да је једино Институт за трансфузију крви Београд имао случајеве преношења путем крви ХИВ, Хепатитис Б и Ц инфекције) и рационализација трошкова (а да се ни не зна колики су сада трошкови).

Трансфузиолози из Србије су упозоравали да се Реформа не спроводи у корист пацијената, већ у циљу продаје тржишта. По тој реформи добровољни даваоци морају за своје лечење да купују крвне деривате. Одбор за здравље и породицу Скупштине Србије је овај концепт Реформе одбацио и прогласио штетним по интересе здравља становника Србије. Закључци Одбора за здравље и породицу Скупштине Србије су били обавезујући за све, али се десило да нас управо представници Министарства здравља упозоравају да ти закључци немају никакву снагу, тако да се питамо да ли уопште треба Одбор да постоји, а можда да ли нам треба и Скупштина или да пустимо Министарство да они сами доносе одлуке? Ипак, закључци имају своју тежину, пасе је група која је запела да наметне овакву Реформу, упустила у низ малверзација. Резултат тога је наставак Реформе, и потрошених уместо 5 000 000 евра, 7 000 000 евра за опремање три центра, са опремом која седам пута премашује капацитете земље!!! Пара више нема, шта даље? Читалац се већ досетио: следи нови, промењени, концепт Реформе на три центра додато је и осам радних

јединица, а финансирање ће бити из буџета!!! Ово је објављено у унапред достављеним, закључцима учесницима статистима, на Консензус конференцији у априлу 2005-те године у Кристалној дворани хотела Хајат у Београду.

На све горе наведено, а што постоји и документовано, др Радмила Смиљанић из Здравственог центра у Ужицу је указивала током протеклих година, а као резултат тога је уследила смена др Смиљанић са места начелника у августу ове године, уз разноразна усмена образложења директора Здравственог центра др Дарка Маринковића, зависно од ситуације у којој прича, од тога да је узнемирила јавност шемом Министарства здравља о потребама за кадром у Служби за трансфузију (шема је јавни документ и приказује драстично смањење кадра у Служби за трансфузију Златиборског округа), преко тога да нема право др Смиљанић да се огласи у јавности већ то право задржава само директор или лице које он овласти, до писменог обавештења које је добила сама др. Смиљанић да може бити распоређена на свако радно место у оквиру установе, које одговара њеном знању и способностима (а на њено место је постављен уролог, вероватно, према знању и способностима). На постављање др Зорана Лазовића, уролога, на место начелника Службе за трансфузију, даваоци су запазили да се уролог бави отпадним материјама, а крв је, ипак, светиња. На довођење трансфузиолога из старосне пензије на место заменика начелника Службе за трансфузију, даваоци су остали без коментара- сваки коментар је излишан!!! У исто време др Дарко Маринковић, као јавни функционер, који плату добија из буџета и као такав не може обављати приватни посао у вези са здравством, јер је то конфликт интереса и законом је кажњиво, ради у приватној гинеколошкој ординацији. Појединачни колективни уговор Здравственог центра Ужица предвиђа за овакав пропуст ментални отказ. Приватном праксом се могу бавити лекари Здравственог центра само уз писмено одобрење директора, али не и сам директор, јер је он носиоц јавне функције, или је он сам себи дао моћ да мења законе. Тако и решење, које поседује писац овог текста, којим се др. Смиљанић одобравају контакти са медијима у смислу афирмације добровољног давалаштва крви, (афирмација представља развијање поштеног односа према институцији добровољног давалаштва, јер се оно гаји годинама, а може се срушити једним погрешним потезом), ништа не значи др. Маринковићу, иако га је сам потписао још прошле године. С обзиром да нас је др. Маринковић од пре неколико дана "удостојио" свог мишљења и огласио се пред медијима тек после потписивања Декларације општина Златиборског округа о Реформи трансфузиолошке службе, коју су потписали председници десет општина и представници добровољних даваоца крви, а у којој се правац реформе трансфузиолошке службе у Златиборском округу усмерава само и једино ка формирању Регионалног центра за трансфузију, као самосталне институције у оквиру Националне службе за трансфузију Србије, он је тиме себе сврстао у редове борбе против Декларације. Како др. Маринковић објашњава уверење Министарства које нам преноси, да сада сва крв остаје у Служби за трансфузију Опште болнице Ужице, а до пре извесног

времена је било да 100 % крви одлази у Београд? Да ли се то министар плаши Златиборског округа кад константно попушта у притисцима, па то изгледа овако у протеклим месецима:

- 1) 100% крви иде у Београд
- 2) 60% иде у Београд, а 40% остаје у Ужицу
- 3) Сва крв остаје у Ужицу, а у Београд се шаљу само узорци на обраду.

4) Не иду ни узорци, служба за трансфузију Ужице биће Радна јединица Института за трансфузију Београд (истурено одељење које ће тржишно пословати и уз сваку издату јединицу крви одељењу, достављаће и фактуру за наплату пошто Институт већ дуже време послује са енормним губицима, али и са падом давалаштва, да ли и Службу за трансфузију у Ужицу таква судбина чека?)

Златиборски округ за такве политичке експерименте, који имају само једну и једину улогу а то је заштита корумптивних интереса и комерцијализација крви, није спреман и никад неће пристати на њих!!! Шта су, онда разлози или интереси др Дарка Маринковића да ради против интереса становника Златиборског округа, за чије здравље је он лично одговоран?

Даваоци су јасно заузели став, о чему су обавестили Председника Републике, Председника Владе, Председника Одбора за здравље и породицу Скупштине Србије, Министра здравља, начелника Златиборског округа, да смена др. Радмиле Смиљанић, одмах након објављивања Декларације општина Златиборског округа о Реформи трансфузиолошке службе, не сме бити одговор политичара, који за себе тврде да су одговорни за судбину сопственог народа. Даваоци траже хитну смену др. Дарка Маринковића, јер је он тај који је свесно угрозио здравље становника Златиборског округа, штитећи корумптивне интересе Министарства здравља и своје личне, али и због несхватања, омаловажавања и бахатог понашања према институцији добровољног давалаштва. Једино је др. Смиљанић имала димензију да осети дух добровољног давалаштва и да се бори за његов развој и заштиту интереса добровољних даваоца, а самим тим и пацијената. Уосталом Ужице је један од ретких центара у Србији који је имао довољно крви, док су многе болнице примале само хитне случајеве због недостатка крви. Многи чланови СРС су вишеструки даваоци крви, па смо једна од ретких странака која је минимум два пута годишње организовала акције давања крви. До даљњег ми ћемо одустати од акција. Да смо у нормалној држави, др. Смиљанић би за своја дела требала бити награђена, а не кажњена.

Све што је учињено, учињено је на штету становника Златиборског округа. Ко има корист од овакве Реформе? Шта тера те људе да раде против сопственог народа?

ГОДИНУ ДАНА ПОСЛЕ

На власћи су интересне зрује

Прошло је годину дана од локалних избора. Година је велика, сасвим довољна да се направи анализа стања у коме се налази наша Општина. Добили смо власт која, као ни претходна, није у стању да реши ниједан проблем у нашој Општини. Скупљени с коца и конопца они функционишу као интересна група састављена од представника и оних политичких партија, којих на политичкој сцени Србије ускоро неће ни бити. Безброј пута до сада су показали да су им властити интереси пречи од интереса грађана.

Сведоци смо како је сада актуелна власт, пред изборе ужурбано радила на наводно изградњи нових кракова улица у граду, на обнови слојева асвалта, на изградњи сеоских путева. Уочи одржавања избора, нема улице у граду у којој нису крпљене ударне рупе. О квалитету изведених радова да не причамо грађани су се уверили да је све што је урађено "држи воду, док мајстори оду". Ј.П. Дирекција за изградњу, сноси највећу одговорност за започете а не завршене послове, као и оне завршене а лоше урађене. Очигледно је да је руководству овог предузећа најбитније да изврше расподелу слободних локација у граду, да системом "ја теби ти мени", омогуће својим пријатељима да дају најповољније понуде за избор извођача радова, јер, битно је да се радови заузму, да неко други не "победи", а када и како ће се радови завршити о томе нека мисле грађани. Зар О.Ш. "Нада Матић" није чист пример? Радови су трајали током целе прошле школске године, почиње нова, а радови још нису завршени. Када буду завршени мора се почети одмах са поправком онога што је лоше урађено и већ пропало.

Какав је рад Ј.П. Дирекције најбољу оцену су дали чак и одборници Скупштинске већине, који нису усвојили извештај о раду Дирекције за 2004-ту годину. Нормално је било да неко сноси одговорност, али као и увек Мартић је притегао интересне групе, ставио поново исти извештај, без икаквих измена, на дневни ред и Скупштинска већина се и не зацрвене него усвоји извештај. Зашто онда уопште подносе извештаје? Актуелна коалиција уопште не потенцира и не примењује јавност и одговорност у раду.

Суморна економска ситуација, огромна незапосленост, пад стандарда, стални пораст цена те стални намети и порези довели су на ивицу егзистенције готово целокупно становништво Ужица и околине. Пољопривреда је на издисају,

Посетите нас на адреси www.srs-ue.org.yu

У ишчекивању боље и одговорније власћи

спорт је у агонији, град је прљав и запуштен, мала привреда посрће али олигархији којој су пуни новчаници то нимало не смета. Комунална ситуација у граду је све гора. Недавно је цео град остао без воде због једног ситног квара. Тога ће тек да буде јер је инфраструктура у Општини у колапсу због малих и никаквих улагања у исту, али то све као да не дотиче локалну власт. Поред низа комуналних проблема посебно је изражен проблем паса луталица, како у граду тако и у селу. Ако је за утеху по селима страдају овце, али да ли треба сачекати да страда и неко дете па да се онда нешто предузме. Шта очекивати од власти која не може да реши питање паса луталица?

Када се обичан Ужичанин сети њихових предизборних обећања, јасно му је да је то у ствари била само једна у низу великих превара бирача зарад гласова. Јачање мале привреде, развој културе, спорта, инфраструктуре, изградња паркинга, јавни превоз, водоснабдевање, еколошки проблеми, све су то само неки од проблема у граду које су обећавали да ће решити. Годинама се већ не хватају у коштац са овим проблемима. С разлогом се сада поставља питање коме и зашто су грађани поклонили своје поверење, када се ништа од обећаног није остварило. Више је него јасно да је актуелна коалиција неспособна да се бори и да решава постојеће проблеме. Немоћна је да грађанима омогући услове за колико -толико квалитетнији начин живота. СРС је у стању да се ухвати у коштац са свим проблемима чијим решавањим се побољшавају услови живота грађана, јер улога власти је управо да служи свим грађанима, односно да буде њихов сервис.

О ПОВЕЋАЊУ НАТАЛИТЕТА

Одборничка зруја СРС је уврстила на дневни ред С.О. Предлоз да Општина исплаћује 50 000 дин. као једнокрајну новчану помоћ за прворођено дете. Уместо да се гласа, Мартић је наш предлоз скинуо са дневног реда уз образложење да у буџету нема новца за ту намену.

Оснивач и издавач: Др Војислав Шешељ; Главни и одговорни уредник: Елена Божић-Талијан; Издање припремила редакција у Ужицу: Митар Милошевић, Вера Мисаиловић, Владимир Нинковић, Надежда Миливојевић; Тираж 7 000; Штампа: Штампарииа "Графопринт" Ужице